

ELDON TAYLOR

MAREA ÎNȘELĂTORIE
Subjugarea liberului arbitru

Traducere din limba engleză
de Monica Vișan

Editura For You
București

Cuvânt înainte

Pentru cei care sunt cititori constanți ai lucrărilor lui Eldon, această carte poate veni ca o mică surpriză. I-am redactat mai multe cărți și sunt destul de familiarizată cu munca sa; însă, chiar și așa, am fost luată prin surprindere când mi-a spus despre ce anume vrea să scrie. Pe măsură ce progresa cu cercetările și scrisul, eram deseori sceptică în legătură cu informațiile pe care mi le împărtășea. Nu pentru că informația nu era fascinantă – adeseori era chiar incredibilă –, dar era mai mult o problemă de integrare cu restul muncii sale: cărțile, emisiunea radio, blogul etc. De ce un autor care și-a petrecut 30 de ani cercetând modalități de valorificare a puterii minții pentru îmbunătățirea vieții oamenilor ar scrie o carte care pare, la prima vedere, să analizeze acțiunile suspecte ale Guvernului, teorii ale conspirației, operațiuni psihologice (PSY OPS), erorile sistemului nostru educațional, latura întunecată a industriei de divertisment etc. – de fapt, toate acele lucruri care stau în fundalul societății noastre și cărora majoritatea dintre noi le acordăm foarte puțin credit? Și chiar dacă povestea relatată este una de care chiar ne amintim (și sunt numeroase astfel de cazuri), de ce este necesar să ni se aducă din nou în atenție?

Marea înșelătorie este o lucrare extrem de vastă, cu o adâncime și o amplitudine ce sunt aproape copleșitoare. Însă chiar din acest detaliu își trage cartea adevărata putere, întrucât tiparele ce ies la suprafață sunt de cea mai mare importanță. Pe măsură ce o citeam, eram uimită nu numai de numărul de povești relatate, ci și de cât de multe dintre ele mă umpluseră de furie la acea vreme. De fapt, sunt câteva care au înfuriat întreaga națiune – dar până unde a mers acea indignare? Sunt foarte puține exemple de povești care, în cele din urmă, au fost soluționate. De ce este atât de ușor să fim adormiți din nou, atât de repede? *Marea înșelătorie* răspunde la această întrebare de

o importanță majoră – și la mult mai multe – prin profunzimea informației și referințele detaliate care susțin totul.

Majoritatea oamenilor cunosc aforismul grec „Cunoaște-te pe tine însuți” – acesta este, cu adevărat, scopul principal al cărții. Eu consider că este o lectură vitală pentru oricine, indiferent de pregătirea și interesele sale – fie că este religios sau ateu, muncitor sau funcționar, tânăr, bătrân ori de vârstă medie sau orice altă categorie la care te poți gândi. Indiferent de modul în care te vezi pe tine însuți, după toate probabilitățile crezi că punctele de vedere pe care te bazezi astăzi sunt ale tale, întrucât tu le-ai ales. Din nefericire, *Marea înșelătorie* îți arată cât de eronat este acest lucru.

Însă nu e totul pierdut, întrucât cunoașterea înseamnă putere! Știu că această carte m-a schimbat. Astăzi pun sub semnul întrebării mai multe și îmi verific din nou propriile concluzii. Televiziunea, atât știrile, cât și divertismentul, și-a pierdut drastic puterea de a-mi influența credințele. Încerc să nu accept clișeele emise și împărtășite de toată lumea, în absurda idee că, dacă majoritatea e de acord asupra unui lucru, înseamnă că acela e corect. Și, cel mai important, îmi mențin mintea deschisă asupra planurilor ascunse. Asta poate părea puțin deprimant, dar, în realitate, îți aduce multă putere. Este imposibil să te „cunoști pe tine însuți” când elita de la putere știe exact cum să te facă să te comporți ca o marionetă. Dar dacă ai o înțelegere a modului în care funcționează lucrurile, îți poți lua puterea înapoi.

Prin urmare, iată lucrul esențial: *Marea înșelătorie* te ajută să te găsești pe tine însuți, îndepărtând tot ceea ce nu ești. Îți vei redescoperi propria individualitate, scopul universal atât al omului religios, cât și al celui spiritual sau al ateului. Nu poți pretinde niciodată că ideile și credințele sunt ale tale, fără niciun dubiu, până nu ai examinat dovezile prezentate în aceste pagini. Cartea oferă și speranță – poate că va atrage după sine efectul „celel de-a o suta maimuțe” și suficient de multe persoane vor citi această carte, provocând cu adevărat o schimbare națională. Cine știe? Dar, fără speranță, ce altceva am mai avea?

Vreau acum să-ți ofer câteva cuvinte de avertizare. *Marea înșelătorie* se referă la pădure, nu doar la copacii individuali. Modul în care tiparele continuă să se repete subliniază cu adevărat aspectele importante. Îți promit că, indiferent de pregătire, unele aspecte ale cărții te vor face să o arunci dezgustat. Prea mult timp Statele Unite au fost conduse conform mentalității

„dezbină și cucerește“, în care majoritatea oamenilor aleg o parte și se luptă înflăcărați pentru a o susține, fără a-și acorda timp să asculte și cealaltă parte. Elita puterii știe exact cum să facă asta – și e momentul să încetăm să-i mai oferim puterea de a o face. Citind *Marea înșelătorie*, amintește-ți întotdeauna că totul ține de tiparele cuprinzătoare repetitive, de mărimea întregii păduri, nu de copacii individuali. Gândește-te la agenda ascunsă și urmărește banii. E posibil și ca anumite detalii să fi scăpat verificărilor noastre în ceea ce privește faptele; dar, sincer vorbind, asta nu contează, întrucât, repet, tiparul cuprinzător este cel important. Și te asigur că, dacă vei parcurge întreaga carte, aceste tipare vor deveni evidente.

Acum, unii pot spune despre comentariile mele că sunt părtinitoare, mai ales pentru că autorul este soțul meu; dar eu nu consider asta. Ce pot spune, hotărât, este că nu mi-a plăcut ideea cărții atunci când mi-a spus despre ce vrea să scrie. Dar astăzi cred că este o lucrare chiar necesară și valoroasă pentru societatea noastră. Citește cartea și decide singur!

RAVINDER TAYLOR

Prefață

„Suntem noi precum vechea Romă, infatuați de glorii trecute, guvernați de o elită lacomă și autosuficientă, lipsiți, fără speranță, de puterea de a reacționa la condițiile schimbătoare?”

CAMILLE PAGLIA

Subtitlul acestei cărți, *Subjugarea liberului arbitru*, îți poate părea, cel puțin la început, un pic prea dramatic. Dar, până la final, sunt sigur că vei vedea exact de ce acest subtitlu este atât de oportun. Vizuina iepurelui, așa cum mulți se referă la ea în zilele noastre, este mai adâncă decât și-ar imagina; și nu doar că este inimaginabil de adâncă, dar, precum rădăcinile unei buruieni persistente și otrăvitoare, se extinde în orice direcție posibilă.

Din acest motiv, am ales să prezint acest material aproape precum un ziar de investigații. Am început acest proiect cu circa 4 ani în urmă, adunând fapte relevante și construind adevărate grămezi de câțiva metri înălțime, umplând o masă cu ziare și cărți pe care să le verific și să le includ în această lucrare. Și a venit ziua în care mi-a fost limpede că singura modalitate rezonabilă în care pot administra toate aceste informații, împărțându-le în modul cel mai credibil, era prin a reduce la minimum propriile comentarii și a prezenta datele direct de la surse.

Fiecare dintre noi a întâlnit, la un moment dat sau altul, o știre care l-a tulburat, știri care i-au prezentat nedreptăți, intruziuni în viața privată, înșelăciuni, mușamalizări și altele. Dar majoritatea le trecem cu vederea, considerându-le evenimente izolate care, din fericire, nu au impact asupra propriilor vieți; realitatea este însă, din nefericire, că această presupunere nu este doar naivă, ci de-a dreptul iresponsabilă!

O plutocrație

Nu cu mult timp în urmă am întrebat o tânără ce crede despre cele două relatări diferite care circulau cu privire la împușcarea de către poliție a unui suspect terorist. Autoritățile declaraseră că Usaamah Abdullah Rahim fusese împușcat întrucât purta la el un cuțit mare. Rudele lui Rahim, pe de altă parte, au pretins inițial că fusese împușcat în spate, insistând că aceasta s-a întâmplat în mod nejustificat.¹ Răspunsul tinerei s-a dovedit a fi cel puțin instructiv. Într-adevăr, când stai să reflectezi în lumina unor afirmații făcute de oameni precum Edward Bernays și Walt Lippmann, declarațiile lor conform cărora cetățenii obișnuiți nu sunt suficient de inteligenți pentru a lua decizii par chiar adevărate.² Iată răspunsul ei: „Nu știu. Nu mă uit la știri, întrucât știu că sunt manipulate și ar trebui să verific ceea ce se spune înainte să hotărâsc ce anume să cred. Nu am timp pentru toate astea!”

Gândește-te la această declarație. Da, ar putea fi nevoie să investim ceva timp în a face alte lucruri decât să consumăm ceva sau să planificăm ce vom consuma în viitor. Dar, dacă nu o facem, ei bine, trebuie să recunoaștem că nu merităm democrația sau libertatea, la drept vorbind. Ne putem agăța cu toții de iluziile noastre de democrație, eșuând în a înfrunta faptul că, într-adevăr, trăim într-o plutocrație (guvernarea de către cei bogați).

Tiparele

Am încercat, în această lucrare, să asamblez un tipar de activitate care ne influențează pe toți. Când privim evenimente izolate, chiar cunoscându-le pe altele separate în timp, avem tendința să nu luăm în considerare țesătura extinsă care formează tiparul. Înlănțuind informațiile din toate domeniile vieții, sper să arăt nu numai că există un tipar, ci și că acesta este unul periculos – cel puțin pentru aceia dintre noi care își prețuiesc libertățile!

Nimic din această carte nu este, cu adevărat, necunoscut. Fiecare element e doar o așchie dintr-o scândură mai mare. Așchiile nu valorează nimic până nu sunt îmbinate una lângă cealaltă și, în cele din urmă, te trezești lovit în cap cu o bătă. Tiparul din *Marea înșelătorie* este cel care contează întrucât, cu adevărat, fiecare așchie se adaugă celeilalte până când nu mai poți tăgădui greutatea bătei de lemn ținute deasupra capetelor noastre.

Informația din acest volum nu reprezintă întreaga informație. La momentul scrierii sale aș fi putut adăuga cu ușurință încă 100 de pagini sau chiar mai mult. Și, în fiecare zi în care aflăm ceva nou care constituie o amenințare potențială la adresa vieții noastre, ajungeam să prețuiesc lumea liberă.

Am încercat să organizez datele în modul de spunere a unei povești, una pe care sper să o găsești atât iluminatoare, cât și interesantă, una care să ofere faptele care să-ți permită să ajungi la propriile concluzii. Nu sunt întotdeauna un povestitor tăcut și recunosc asta. Unele preocupări necesită comentarii, conform punctului meu de vedere, și am fost direct în ceea ce privește problemele care încalcă demnitatea umană.

Mi-am luat toate precauțiile de a verifica factual informația prezentată. E posibil să-mi fi scăpat câte ceva, dar asta înseamnă doar că e o mică eroare în țesătură, nu o gaură întreagă în tipar.

Calea Romei

John Stossel afirma odată, la programul său duminical, că America merge deja pe calea Romei și că este aproape prea târziu pentru a mai inversa procesul. Am trecut oare deja de punctul critic? Este crahul financiar prea mare pentru a fi inversat? Ne-am pierdut atât de mult din identitatea naturală ca indivizi, încât nu mai avem abilitatea de a elimina vechea programare? Suntem deja atât de jos în vizuina iepurelui, încât nici măcar nu mai avem dorința de a recunoaște că există o vizuină? Acestea sunt doar câteva dintre întrebările la care va trebui să răspunzi.

În ceea ce mă privește, am o puternică încredere în potențialul uman. Sunt convins că, atunci când suntem informați, există posibilitatea ca suficient de mulți dintre noi să devină implicați în moduri pline de semnificație care vor inversa valul de propagandă, înlocuindu-l, din nou, cu un puternic simț de încredere în sine, în filonul emersonian. La urma urmei, Ralph Waldo Emerson a fost cel care a spus „Nimic nu este mai sacru decât integritatea minții tale”³. Se spune că aceia informați sunt pregătiți din vreme. Sper că vei găsi această carte demnă de timpul tău!

Introducere

„În tinerețe trebuia
Să le fac pe plac tuturor cât mai bine.
Și să mă schimb, pentru a mă adapta
Teoriilor oricărui băiat.
Dar acum știu ceea ce știu.
Și fac ceea ce fac.
Și, dacă nu mă placi așa,
La naiba, dragul meu, cu tine!“

DOROTHY PARKER

În ultimii mai bine de 30 de ani, munca mea a fost centrată pe dezvoltarea instrumentelor și tehnicilor pentru obținerea puterii personale și pe căutarea semnificației mai înalte a vieții. Prin urmare, mulți dintre cititorii mei obișnuiți pot fi surprinși de materialul acestei cărți. Deși am discutat deseori modalitățile în care am fost manipulați să facem alegeri care nu sunt ale noastre, nu am mai creat niciodată până acum o astfel de enciclopedie de tehnici, folosite împotriva noastră 24 de ore, 7 zile pe săptămână.

Pe scenele unde predau de obicei, atitudinea comună este cea de gândire pozitivă – ideea conform căreia „ești ceea ce gândești, prin urmare trebuie să te concentrezi doar pe aspectele pozitive și totul va fi bine în lumea ta“. Cu siguranță, sunt de acord, aproape în totalitate, că există un loc și un timp pentru asta, dar în orice cercetare spirituală individuală este esențial să descoperim mai întâi cine suntem – esența arhetipală a ființei noastre, parte a darului vieții. O zicală cunoscută spune: „Tot ce am este un dar de la cel care mi-a dăruit. Ce fac cu acest dar este modul meu de a dăruia mulțumiri.“ Totuși, ceea ce-ți voi dezvălui în această carte reprezintă multitudinea de

modalități în care ți s-a spus ce să gândești, cum să gândești, chiar și cum să justifici de ce gândești așa. Mare parte a propriilor procese de gândire sunt efectiv doar o expresie a modului în care ai fost programat să dansezi pe melodia unui instrumentist anume: elita puterii! Cum ai putea, deci, să „dai înapoi celui care ți-a dăruit“, maximizându-ți talentele și abilitățile, când sinele tău real a fost îngropat atât timp?

Eu voi fi primul care afirmă că există puține lucruri inspiraționale sau înălțătoare în această lucrare – de fapt, cea mai mare parte a ei este respingătoare, dezgustătoare și de-a dreptul deprimantă. Dar ce rol joacă această informație în „căutarea spirituală“ sau în călătoria către acumularea puterii personale?

Am văzut de curând filmul *The Giver* [*Cel care dăruiește*]. În acest film, populației i se administraseră medicamente pentru a reduce toate emoțiile, în scopul îndepărtării acelor aspecte ale personalității umane care ar face alegeri greșite sau ar crea diviziuni ce duc la lupte, și pentru a-i menține pe oameni „satisfăcuți“ cu viețile lor. Regulile comportamentului acceptat social erau strict definite și nimeni nu punea sub semnul întrebării motivele celor aflați la putere. La suprafață părea o societate utopică. Totuși, îndepărtând abilitatea indivizilor de a se întreba și a gândi pentru ei înșiși, era posibil să-i pui pe oameni să comită fapte atroce menținându-i inconștienți de ceea ce făceau în realitate. În esență, însăși individualitatea le fusese luată. Această temă se repetă în multe filme, inclusiv în seria *Matrix*, în care personajului principal i se oferă alegerea între pilula roșie și cea albastră: pilula albastră îi permitea să-și continue viața în iluzia confortabilă, în timp ce pilula roșie îl trezea la lumea reală, oricât de dură și neplăcută ar fi fost, dar una în care este cu adevărat liber să ia propriile decizii.

Vreau să sugerez că aceasta este calea pe care ne aflăm în prezent. Iar și iar, publicul este revoltat de ceva ce Guvernul a făcut, dar, foarte rapid, plângerile zgomotoase se evaporă, iar masele acceptă pur și simplu noua „normă“. Cei cărora le-am încredințat siguranța noastră au comis în repetate rânduri fapte monstruoase și, totuși, nimic nu s-a făcut în această privință. Lumea alege să devină din ce în ce mai oarbă, preferând să se bucure de uneltele de confort pe care le are la dispoziție, în loc să scuture barca și să-și asume riscul. Și chiar și cei care pretind că se află în căutarea spiritualității și iluminării sunt pierduți în aceeași mlaștină – doar că folosesc cuvinte și expresii diferite!

Cunoașterea înseamnă putere – aceasta este credința mea fermă. Însă doar atunci când vezi limpede tehnicile utilizate ești capabil să te protejezi de ele, să faci propriile alegeri și să începi călătoria care este dreptul tău din naștere – călătoria către acumularea puterii personale și împlinirea potențialului interior.

Călătoria mea începe

Deși scriu, cercetez și predau despre acumularea puterii personale de mai bine de 30 de ani, semințele acestei lucrări au fost plantate, de fapt, cu mult timp înainte, când mi-am propus să caut principiile fundamentale din spatele motivelor pentru care oamenii fac ceea ce fac. A fost o investigație care a inclus, obligatoriu, mai multe discipline. Pentru mine, reflectând asupra ei ca întreg, a constituit și o călătorie înnăscută și fascinantă.

Când eram mic, la vreo 8-9 ani, o doamnă din vecini a vizitat-o pe mama. Am auzit-o spunându-i ceva ce, cumva, știam că era o poveste cu multă imaginație și puțin adevăr. Ca un novice tânăr impetuos, neștiind cum să procedez mai bine, am năvălit înăuntru întrebând: „De ce inventezi toate chestiile astea?”

Ei bine, cum îți poți imagina, nu a fost cel mai inteligent lucru pe care l-am făcut în viața mea. Dar, după cum s-a dovedit, am avut dreptate, iar mama mea a descoperit asta destul de repede. Totuși, prin intermediul acelei experiențe, am învățat că nu trebuie să-i spui cuiva că minte, chiar dacă tu ai dreptate.

Detectarea minciunii și criminalistica

În timp, cariera m-a condus către detectarea minciunii și m-am trezit cufundat într-o rutină în care le arătam oamenilor propriile minciuni, de mai multe ori pe zi. Prin urmare, ani de zile am practicat criminalistica, specializându-mă în detectarea înșelătoriei, investigații, contraspionaj și hipnoza folosită în criminalistică.

În cele din urmă, părea că lucrurile pentru care fusesem creat se potriveau cu ceea ce făceam – formă și funcționare sincronizate, exceptând faptul că

încă era dificil să înțeleg de ce oamenii fac ceea ce uneori fac. Dar, vai!, asta este ceea ce am primit pentru că m-am gândit că știu ce îmi rezervă viața.

Una dintre problemele detectării minciunii constă în neconcludențe: persoana care este atât de stresată de testul în sine, încât minciunile sunt greu de distins, sau persoana care folosește contramăsuri pentru a manifesta stres la întrebări „inocente“. Doar prin eforturile de a elimina testele neconcludente din activitatea mea de detectare a minciunii am ajuns să închei un drum care, în cele din urmă, mi-a schimbat centrarea atenției și cariera. Auzisem despre un studiu care, aparent, fusese efectuat de către Departamentul de Poliție din Los Angeles. În acel studiu, o pregătire pentru o posibilă răpire teroristă în timpul Olimpiadei din 1984, se spune că departamentul ar fi deshidratat cadeți care studiau la Academie folosind un program audio subliminal mascat de sunetele unui cuptor sau ale aerului condiționat – așa-numitul zgomot roz. M-am gândit că, dacă un program audio subliminal poate deshidrata cadeți, cu siguranță poate fi creat unul care să exagereze răspunsurile psihologice atunci când cineva înșală și să le minimizeze atunci când spune adevărul.

Am prezentat în detaliu această poveste în cărțile mele *Alegeri și iluzii* și *Programarea mentală**, așa că îi voi scuti pe cititorii mei obișnuiți de repetiție. În esență, m-am trezit că dezvolt o metodă pentru a face exact asta, deși nu era chiar un subliminal audio. În cele din urmă, studiile științifice efectuate de cercetători independenți de la instituții de primă importanță, precum Stanford, m-au convins că această tehnologie (cunoscută acum ca *InnerTalk*) chiar antrenează dialogul interior, provocând o schimbare fundamentală în așteptări și ducând, astfel, la unele schimbări cu adevărat remarcabile pentru cei care o folosesc. A funcționat nu doar în practica mea de detectare a minciunii, ci și în sistemul de penitenciare la deținuți, la copiii cu ADHD (sindromul hiperactivității și deficitului de atenție), la pacienți în stadii terminale de cancer, la studenți cu anxietate legată de examene, la indivizi afectați de depresie clinică etc. Ei bine, toate acestea au constituit pentru mine, încă o dată, dovezi ale influenței gândurilor, credințelor, așteptărilor etc. asupra vieții noastre.

În tot acest timp, am studiat psihologia – mai întâi, pe cea canonică, apoi, pe cea clinică. Totuși, deși această cunoaștere adăugase mult investigației

* Apărute la Editura For You. (n. ed.)

mele privitoare la motivele pentru care oamenii se comportă așa cum o fac (precum dușmanul lor cel mai aprig), încă nu reușea să explice totul într-un mod corespunzător. Apoi, într-o zi, am avut o revelație: oamenii nu se gândesc deloc la comportamentul lor! Ei sunt pe pilot automat mult mai mult decât ne-am putea gândi, de obicei. Ei raționează în clișee oferite lor de către cei care îi fac să gândească într-un anumit mod. „Socializarea“ lor este mult mai profundă și extinsă – sau secătuită, depinzând de punctul tău de vedere – decât oricând în istoria omenirii, acest lucru petrecându-se prin influența mass-mediei și tehnologiei.

Cercul vicios

Cu toții știm ce este un cerc vicios – indiferent ce ai face, tot vei avea probleme. Dar hai să-ți spun ce este o „mare înșelătorie“. Este atunci când faci ceea ce crezi că este cel mai bine, întrucât ai fost deprins cu modul în care să gândești. Cu alte cuvinte, așa cum am arătat în altă parte și în detaliu în cartea mea *Programarea mentală*, ai fost educat să te conformezi. Nu ai fost doar antrenat în profunzime cum să gândești, ci ți s-au oferit și alternative prin care te-ai putea împotrivi să gândești într-un anumit mod.

Bănuiesc că, până vei termina de citit această carte, vei fi recunoscut multe moduri inteligente prin care ai fost exploatat în trecut. Speranța mea este că, devenind conștient de natura subtilă a manipulării minții care are loc în zilele noastre, vei căpăta puterea de a face alegerile și a lua deciziile care sunt ale tale, nu rezultatele gândurilor altora. Vei fi atunci capabil să răspunzi cu ușurință la următoarea întrebare: „Care a fost ultimul tău gând original?“

Tehnologia a avansat prin multe modalități în care ne putem trezi cu toții manipulați. Propaganda din zilele noastre seamănă cu cea din vechime ca scop, dar metodele sunt atât de avansate, încât intimitatea, chiar și în mintea noastră, este efectiv ceva de domeniul trecutului.

Puzzle-uri

David Hume a devenit celebru scoțând în evidență ideea că nevoia de a găsi cauze este setată în natura umană. Hume consideră că natura ne-a

construit astfel încât judecăm în aceeași măsură în care percepem și simțim. Dacă vrem să înțelegem natura umană, trebuie să conștientizăm că rațiunea noastră poate fi defectuoasă și nu ne putem baza pe simțuri pentru a o demonstra, la fel cum nu ne putem baza pe rațiune pentru a demonstra ceea ce ne spun simțurile. Totuși, întrucât așa este natura umană, este normal să folosim atât simțurile, cât și rațiunea în viața noastră.

Există multe teorii ale conspirației pe piață. Unele s-au dovedit recent a fi adevărate, în timp ce altele rămân produsul unei imaginații hiperactive. Acestea fiind spuse, sunt destul de conștient că lucrarea de față va prezenta un tipar pe care unii vor fi înclinați, fără cercetări, să nu-l ia în considerare pe loc. Astfel că am acordat mare grijă documentării informației, chiar dacă, din când în când, rezultatul poate părea ca și când ai citi un ziar de investigații. Intenția mea este de a prezenta fapte veritabile oferind, așa cum Sergentul Friday insista în serialul TV *Dragnet*, „Adevărul și numai adevărul!“.

Unul dintre puzzle-urile timpurii la care îmi amintesc că am lucrat era un simplu desen de genul „unește punctele“. După ce uneam cu sârguință punctele în ordine numerică, eram uimit să văd cum pe pagină apărea un ponei. În urma citirii acestei cărți, vei uni multe puncte. Pe măsură ce imaginea apare, tu ești cel care va decide ce anume ai de făcut cu această nouă viziune asupra lumii.

Ideea simplă este că, deși căutarea spirituală este cel mai important aspect al vieții și învățăturilor mele, am învățat că această călătorie trebuie să înceapă separând sinele real de cel artificial, creat de societatea în care trăim. Doar atunci când ne-am dezvăluit pe deplin adevărata esență putem începe călătoria dezvoltării și manifestării potențialului nostru. Sper, din tot sufletul, să beneficiezi de pe urma acestei aventuri!